

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Kaniové, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **MUT Tubes, s.r.o.**, se sídlem Hybernská 1271/32, Praha 1, zast. společností Rödl & Partner Tax, k. s., se sídlem Platněřská 191/2, Praha 1, proti žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Washingtonova 1621/11, Praha 1, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2024, č. j. 239089-9/2024-610000-11.6, v řízení vedeném dosud u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 41 Af 14/2024, o návrhu Krajského soudu v Praze na přikázání věci Městskému soudu v Praze,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 41 Af 14/2024 **se p ř i k a z u j e** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl námitky proti svému sdělení ze dne 17. 7. 2024, jímž nevyhověl žádosti žalobkyně na přiznání úroků z nesprávně stanoveného cla. V žalobě žalobkyně uvedla, že si je vědoma toho, že formálně je ve věci místně příslušný Krajský soud v Praze. Nicméně s ohledem na její obdobnou věc, resp. věci posuzované Městským soudem v Praze je účelné, aby věc projednal právě tento soud a případně všechna řízení s podobným předmětem spojil do jednoho.

[2] Městský soud v Praze s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uzavřel, že příslušný návrh jako místně nepřislušný soud podat nemůže, a věc postoupil Krajskému soudu v Praze, protože jej považoval za místně příslušný.

[3] Krajský soud v Praze souhlasí s tím, že je k projednání věci místně příslušný. Považuje ale za vhodnější, aby věc projednal Městský soud v Praze, a podal proto Nejvyššímu správnímu soudu návrh na delegaci vhodnou dle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Důvody pro delegaci vhodnou spatřuje Krajský soud

v Praze v úzké právní i skutkové souvislosti této věci s řízením vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Af 14/2024.

[4] Původní spor vznikl v souvislosti s dodatečným vyměřením cla ze dne 6. 2. 2020, které provedl Celní úřad pro hlavní město Prahu. Žalobkyně následně podala žádosti o prominutí nebo vrácení cla, které byly projednány příslušnými celními úřady – Celním úřadem pro hlavní město Prahu, Celním úřadem pro Prahu Ruzyni a žalovaným. Dále žalobkyně napadla i samotné dodatečné platební výměry, které byly následně zrušeny, což mělo za následek vznik přeplatku na jejím daňovém účtu.

[5] Žalobkyně následně žádala o úrok z nesprávně stanoveného cla u příslušných celních úřadů (Celní úřad pro hlavní město Prahu, Celní úřad Praha Ruzyně a žalovaný). Žádný z celních úřadů námitkám žalobkyně nevyhověl.

[6] V reakci na tato rozhodnutí podala žalobkyně správní žaloby. Dne 21. 8. 2024 se obrátila na Městský soud v Praze s žalobou proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 20. 6. 2024, č. j. 466142-4/2024-510000-11, kterým byla zamítnuta její námitka proti úkonu správce daně týkajícího se nevyhovění žádosti o předepsání a vyplacení úroku. Následně dne 27. 8. 2024 podala další žalobu proti rozhodnutí Celního úřadu Praha Ruzyně ze dne 26. 6. 2024, č. j. 9346-6/2024-650000-11, kterým byla obdobně zamítnuta její námitka.

[7] Městský soud v Praze rozhodl o spojení těchto dvou žalob do společného řízení, které je nyní vedeno pod sp. zn. 10 Af 14/2024.

[8] Podle Krajského soudu v Praze mají žaloby projednávané Městským soudem v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Af 14/2024 stejný skutkový a právní základ jako nyní posuzovaná věc. Jediným rozdílem je odlišný žalovaný, což je však dáno pouze organizační strukturou Celní správy České republiky. Krajský soud rovněž upozorňuje na shodnou argumentaci žalobkyně, kterou ve všech žalobách uplatňuje.

[9] Z průběhu předcházejícího řízení je zřejmé, že nyní posuzovaná věc, v níž žalobkyně žádá o přiznání nároku na úrok z nesprávně stanoveného cla, představuje jedno ze tří obdobných řízení týkajících se stejné žádosti žalobkyně. Žalobkyně podala žádost v návaznosti na zrušení dodatečných platebních výměrů, kterými jí bylo vyměřeno doměřené clo, a v důsledku jejichž zrušení došlo k evidenci přeplatku na jejím daňovém účtu. Dodatečné platební výměry přitom vydal jediný správní orgán (Celní úřad pro hlavní město Prahu). Důvodem rozdělení tohoto jediného řízení o doměření cla na tři paralelní řízení ve věci vrácení přeplatku na clu (o námitkách proti úkonu správce daně) byla procesní úprava v celním zákoně, podle které měl sice Celní úřad pro hlavní město Prahu pravomoc rozhodnout o doměření cla, k řízení ve věci vrácení přeplatku na clu však byly příslušné rovněž Celní úřad Praha Ruzyně a žalovaný.

[10] Krajský soud v Praze je proto toho názoru, že s ohledem na provázanost projednávané věci s řízením vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Af 14/2024 by bylo hospodárnější, rychlejší, efektivnější a celkově vhodnější, pokud by byly tyto tři úzce související žaloby (dvě již Městský soud v Praze spojil do společného řízení) projednány společně jedním soudem, tj. Městským soudem v Praze. Městský soud v Praze je zároveň tím soudem, k němuž byla nyní posuzovaná žaloba spolu se žalobami sp. zn. 10 Af 14/2024

pokračování

a 17 Af 14/2024 (spojeno ke sp. zn. 10 Af 14/2024) podána a který se se žalobami již obeznámil a počal činit přípravné úkony. Příkázání nadepsané věci Městskému soudu v Praze proto v tomto případě nezpůsobí průtahy řízení, a navrhovaná delegace tak nebude v rozporu s principy rychlosti a hospodárnosti řízení.

[11] Žalobkyně s návrhem Krajského soudu v Praze souhlasí. Žalovaný se k němu nevyjádřil.

[12] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. V usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vysvětlil, že delegace vhodná, upravená v citovaném ustanovení, je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v ojedinělých případech. Obdobný názor na věc opakovaně zaujal Ústavní soud. Například v nálezu ze dne 2. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 938/10, uvedl, že zásada zákonného soudce představuje jednu ze základních záruk nezávislého a nestranného soudního rozhodování v právním státě a podmínku řádného výkonu veřejné moci, která byla soudům ústavně svěřena. Předpokladem delegace vhodné je (typicky) existence okolností, jež umožňují hospodárnější a rychlejší projednání věci, či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější projednání věci jiným než podle zákona příslušným soudem. Zároveň Ústavní soud zdůraznil, že obecná místní příslušnost soudu, který má věc projednat, je zásadou základní a případná delegace příslušnosti jinému soudu je výjimkou z této zásady, kterou je třeba vykládat restriktivně.

[13] Podmínky pro delegaci vhodnou je tedy nutno chápat tak, že jde o výjimku z obecného pravidla, kterou lze připustit pouze tehdy, je-li to z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či spolehlivější pro náležité posouzení věci. Jinými slovy, k základnímu důvodu musí přistoupit další důvody a naléhavé zájmy, které převáží nad zásadou zákonného soudce a soudu (usnesení NSS ze dne 22. 6. 2023, č. j. Nad 90/2023-68).

[14] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i když je nyní posuzovaný případ hraniční, podmínky pro uplatnění delegace vhodné splněny byly.

[15] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že o obdobné věci žalobkyně již v minulosti rozhodl usnesením ze dne 22. 6. 2023, č. j. Nad 90/2023-68, v předcházejícím řízení týkajícím se (ne)prominutí doměřeného cla. Zde přikázal věc, původně vedenou Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 54 Af 4/2023, Městskému soudu v Praze. Soud v tomto usnesení konstatoval, že podmínky pro delegaci vhodnou byly splněny, jelikož všechna řízení se vyznačovala totožnými skutkovými okolnostmi, účastníky, právní kvalifikací i žalobní argumentací. Zároveň dvě ze tří věcí už byly vedeny u Městského soudu v Praze.

[16] Závěry uvedené v usnesení NSS ze dne 22. 6. 2023, č. j. Nad 90/2023-68, lze vztáhnout i na zde posuzovanou věc. V tomto případě věc úzce souvisí s žalobami týkajícími se ostatních žádostí o přiznání nároku na úrok z nesprávně stanoveného cla, které jsou projednávány Městským soudem v Praze pod sp. zn. 10 Af 14/2024. Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem Krajského soudu v Praze, že tyto žaloby mají stejný skutkový i právní základ jako nyní posuzovaná věc. Ačkoliv totiž bylo původní clo stanoveno Celním úřadem pro hlavní město Prahu, v souladu s právní úpravou bylo následně rozděleno na tři paralelní řízení o žádostech o úrok z nesprávně stanoveného cla. Proto k řízení o úroku byly příslušné

i Celní úřad Praha Ruzyně a žalovaný. Nadále se však jedná o stejný skutkový a právní základ i o totožný daňový subjekt (žalobkyni). Rovněž odůvodnění napadených správních rozhodnutí i obsah podaných žalob jsou prakticky totožné. Jediným rozdílem je odlišný žalovaný, což je však dáno pouze organizační strukturou Celní správy České republiky. Podle Nejvyššího správního soudu tak rychlosti a hospodárnosti řízení přispěje, pokud všechny věci projedná jeden soud. Jako vhodné se proto jeví rovněž spojení všech věcí týkajících se přiznání nároku na úrok z nesprávně stanoveného cla u žalobkyně do jednoho řízení. Ostatně Městský soud v Praze již rozhodl o spojení prvních dvou věcí nyní vedených pod sp. zn. 10 Af 14/2024. Nejvyšší správní soud rovněž přihlédl k tomu, že žádný z účastníků řízení proti návrhu na přikázání věci městskému soudu nevznesl námitky. Žalobkyně s ním naopak výslovně souhlasila. Nejvyšší správní soud tedy ve smyslu usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS, komplexně posoudil daný případ a dospěl k závěru, že souhrn všech výše uvedených důvodů naplňuje podmínky pro delegaci vhodnou.

[17] Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti naplňují důvod k přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 2 s. ř. s., vyhověl Nejvyšší správní soud návrhu Krajského soudu v Praze a věc přikázal Městskému soudu v Praze. Žalobu podanou žalobkyní proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne o ní Městský soud v Praze. O případném spojení věci může rozhodnout předseda senátu příslušného soudu podle § 39 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 31. ledna 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu